

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1271/2023
20.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ермедина Ћућевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К.бр.40/23 од 25.05.2023. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 134/23 од 13.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.12.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ермедина Ћућевића, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Сјеници К.бр.40/23 од 25.05.2023. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 134/23 од 13.09.2023. године и предмет враћа Основном суду у Сјеници на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К.бр. 40/23 од 25.05.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци с тим што је истовремено одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка а законски заступник оштећених је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 134/23 од 13.09.2023. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Новом Пазару – Одељење у Сјеници, преиначена је пресуда Основног суда у Сјеници К.бр. 40/23 од 25.05.2023. године, само у погледу одлуке о казни, тако што је Виши суд у Новом Пазару окривљеног АА због кривичног дела недозвољене полне радње из

члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Ермедин Ђуђевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1), са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер дело за које је окривљени осуђен није кривично дело из разлога што одредба члана 182. КЗ изричито обухвата само активни облик полних радњи, а што подразумева да извршилац полну радњу врши на телу жртве, с тим што из чињеничног описа дела које је стављено на терет окривљеном произилази да у конкретном случају уопште нема физичког контакта између окривљеног и оштећених а окривљени није вршио никакву физичку радњу на телу малолетних оштећених и да екзибиционистички акт у коме нема физичког контакта, не представља кривично дело недозвољене полне радње из члана 182. КЗ, које подразумева само активни облик полних радњи.

Наиме, према чињеничном опису кривичног дела описаног у изреци првостепене пресуде, окривљени АА је „Дана 18.05.2022. године,...у стању у коме је био способан да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, у циљу задовољена полног нагона, извршио недозвољене полне радње, на тај начин када је мал.оштећене, ..., за време великог одмора позвао да дођу из школе, а потом скинуо панталоне и доњи веш и рекао мал.оштећенима „видите колики ми је“ након чега су се мал.оштећени уплашили за своју безбедност и удаљили са лица места..., с обзиром да је био свестан кривичног дела које чини, хтео његово извршење и наступање забрањене последице“, чиме је учинио кривично дело недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. КЗ.

Чланом 182. став 2. Кривичног законика је прописано да кривично дело недозвољене полне радње врши онај ко под условима из члана 180. став 1. и члана 181. став 3. овог законика врши неку другу полну радњу.

Чланом 180. став 1. Кривичног законика је прописано да кривично дело обљуба са дететом врши онај ко изврши обљубу или са њом изједначен чин са дететом.

Врховни суд налази да се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, основано указује да су радњама окривљеног, за које је оглашен кривим, не стичу обележја кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. КЗ, имајући у виду да одредба члана 182. КЗ изричито обухвата само активни облик полних радњи што подразумева да извршилац полну радњу врши на телу жртве, што у конкретном није случај обзиром да су малолетни оштећени присуствовали када је окривљени скинуо панталоне и доњи веш и рекао мал.оштећенима „видите колики ми је“, након чега су се уплашили и напустили лице места.

Стога је, Врховни суд као основан усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ермедина Ћућевића и, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијане правноснажне пресуде Основног суда у Сјеници К.бр.40/23 од 25.05.2023. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 134/23 од 13.09.2023. године, те списе предмета вратио Основном суду у Сјеници на поновно суђење који ће, имајући у виду примедбе у овој пресуди, поновном оценом утврђеног чињеничног стања, бити у могућности да изведе правилан правни закључак о томе да ли је окривљени критичном приликом радњама које је предузео остварио законска обележја неког другог кривичног дела.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић